

I lovens § 9, stk. 2, er det nærmere fastlagt, hvilken kommune skatten tilfalder. Den gennemgående linie er, at skatten skal tilfalde den kommune, hvori indkomsten kan siges at være faldet, og det fastlægges i bestemmelsen nærmere, hvilke kriterier der i den forbindelse skal anvendes for de forskellige indkomstformers vedkommende.

Hvor flere kommuner efter disse bestemmelser kan gøre krav på skatten, fordeles den ifølge lovens § 9, stk. 2, forholdsmæssigt mellem kommunerne på grundlag af de indtægter, der er oppebåret i hver af kommunerne.

Ved bekendtgørelse nr. 485 af 15. november 1972 har ministeren for skatter og afgifter fastsat regler om afregningen af kommunal indkomstskat for begrænset skattepligtige. Ifølge bekendtgørelsens § 1 afregner statsskattedirektoratet de enkelte beløb til den kommune, der skal foretage slutligningen for de pågældende personer. Hvis slutligningskommunen ikke er berettiget til beløbet efter den kommunale indkomstskattelovs § 9, stk. 2, eller kun er anpartsberettiget, skal kommunen foretage den fornødne fordeling.

Regler om, hvilken kommune der skal foretage slutligningen, fastsættes af ministeriet for skatter og afgifter i en årlig bekendtgørelse. Vedrørende slutligningen for 1982 er det således fastsat i dette ministeriums bekendtgørelse nr. 584 af 29. oktober 1982, at slutligningen for personer, der ikke har bopæl her i landet, foretages af den kommune, hvor personen ifølge det centrale skatteyderregister (CSR) udvisende pr. 17. november 1982 senest har haft bopæl. Har personen ikke ifølge CSR's udvisende pr. 17. november 1982 tidligere haft bopæl her i landet, foretages slutligningen af den kommune, som har foranlediget personen optaget i CSR.

Kommunernes samlede indtægt af skat af begrænset skattepligtige udgjorde i 1981 ca. 16,5 mill. kr. Ifølge bekendtgørelse nr. 485 af 15. november 1972 skal slutligningskommunen ikke foretage indberetning til statsskattedirektoratet af eventuel fordeling af skattebeløb, og der findes heller i øvrigt nogen samlet opgørelse over, i hvilket omfang kommunerne foretager fordeling af de modtagne beløb.

Specielt om Københavns kommune er det imidlertid blevet oplyst, at kommunen ved slutligningen i november 1981 modtog 10,6 mill. kr. fra statsskattedirektoratet svarende til ca. $\frac{2}{3}$ af den samlede kommunale indtægt ved skat af begrænset skattepligtige på 16,5 mill. kr. i 1981. I løbet af 1982 afgav kommunen 3,2 mill. kr. til andre kom-

muner og har omvendt modtaget 3,0 mill. kr. fra andre kommuner.

Over årene har der været nogenlunde balance mellem afgivne og modtagne beløb, men selv når der er et overskud på 200.000 kr., dækker det efter kommunens opfattelse ikke administrationsomkostningerne ved sagsbehandlingen. Fordelingen er ren manuel, da de oplysninger, der skal bruges, ikke er edb-registreret.

Det synes på den anførte baggrund efter regeringens opfattelse at være kraftigt indiceret, at der her er tale om nogle administrative rutiner, der set under ét ikke fører til resultater, der står i et rimeligt forhold til indsatsen.

Det foreslås derfor at ændre den kommunale indkomstskattelovs § 9, stk. 1, 3. pkt., således at den kommunale indkomstskat af begrænset skattepligtige udelt tilfalder slutligningskommunen. Dermed bortfalder de administrationskrævende manuelle omfordelinger af de modtagne beløb, og fordelingsreglerne i lovens § 9, stk. 2-4, foreslås følgelig samtidig ophævet.

Ændringerne får ikke betydning for statsskattedirektoratets administration ved afregning af den kommunale indkomstskat af begrænset skattepligtige, da direktoratet som nævnt allerede efter de gældende regler alene afregner de enkelte beløb til slutligningskommunen og ikke er involveret i den efterfølgende fordeling af afregnede beløb, som kommunerne foretager.

Til nr. 7, 8 og 10

Den kommunale andel (3/20) af den samlede skat fra et selskab eller lignende deles på foranledning af selskabets hjemstedskommune imellem de kommuner, hvori selskabet i det pågældende skatteår har drevet virksomhed, i det forhold, hvori nettoindtægten er faldet i de pågældende kommuner, jfr. afsnit III i lov om kommunal indkomstskat. Hjemstedskommunens fordelingsopgave er temmelig ressourcekrævende og resulterer for mange kommuner blot i, at skatteandele afgives og modtages, uden at dette giver anledning til nettoforskydninger af økonomisk betydning. Den samme opfattelse har fundet udtryk i det katalog over spareforslag, som Kommunernes Landsforening udsendte i november 1979. Der synes derfor at være grundlag og behov for en administrativ forenkling af disse skattedelingsregler. Målsætningen herfor har været at finde en balance imellem ønsket om at fritage kommunerne for afgivelse og modtagelse af skatteandele over for nødvendigheden af ikke afgørende at forrykke den eksisterende